

అమ్మల పాఠశాల

దం గోజుల క్రిందట కొద్దిగా పని కలిగి నేను ముగ్గురు పల్లవలని వచ్చింది. మా జిరి ల్యోనేషనులో నే ముగ్గురు కెయిల్ నందలి ఒక తివ తరగతి పేటిలో ఉక్కినాను. ఎక్కి మామూలు ఆచారం క్రికారం కొంటెం సేపు నిలబడు కున్నాను, కొంతసేపటికయినా ఎవరయినా చోటివ్వక పోతారా అని.

ఇంతలో ఒక అరవ సోదరుడు కాళ్లు బారజాపుకొని బెంచి పొడుగునా ప్రక్క వేసుకొని నిద్రపోవడం నేను గమనించి నాను. కొంచెం సేపు తిర్యగతి అతిడు లేచి ప్రక్కనుండి ఒకరితో యిది యేమి పను? అని ప్రశ్నించినాడు. ప్రక్క నున్నవాడు అతని కంటి యేమాత్రం తిమ్మవ తినలేదు. "మాటింటు క్రింద మాల బంటు" అన్నట్లు అతడు నన్ను ప్రశ్నించి నాడు. కొద్దిగా ఆగవం అగ్గం చేసుకొగలను కాబట్టి నేను "అది సత్యం" అని చెప్పి నాను. అతడు మళ్ళీ ప్రశ్నించి నాడు.

"నొగు తమిళం!"
"ఆంగ్లం"

'తిమిళం వచ్చునా?'
'అనుమానం వచ్చు'
'అయితే కూర్చోండి.' ఆ 'అయితే లో ఆత్మ్యామానం పెట్టుబికింది. నంటనే సమయంకోసం యెదుగు మాస్తున్న నేను అతిడు మాపించిన ఆననం వై కూర్చున్నాను. ఇదంతా జరిగేటప్పటికి రైలు తాడి పత్రికీ కొండాపురానికి మధ్యసరగిడు తూంది.

కొంత సేపటివరకు ఆపెట్టను నిశ్శబ్దం ఆవహించింది. మొదటి తమిళుడేదో మాట్లాడాలను కున్నాడు. కాని న్నాపు తిరిగి మంచి మానంగా ఉండిపోయాడు. అతని ముఖంలో నిరుత్సాహం పూర్తిగా గోచరించింది. కారణ మేమిటో నాకప్పటికే తెలుసు. నా ప్రక్క నీటులో మొదటి తమిళుని యిల్లాలనుకుంటూ-తన చిన్న బిడ్డను లాలిస్తూ కూర్చుంది. నేనొక నాటకం సేస్తామనుకొన్నాను. నిద్రపోయినట్లు నటించినాను.

మొదటి తమిళుడు నన్ను ప్రశ్నిస్తో పరి కించినాడు, నేను నిద్రపోయినానని నిశ్చ

యించిన తిర్యగత గండ్లవ తమిళుని వల్ల తిరిగి ఆంగ్లంలో అన్నాడు.

"ఆంగ్లం నన్ను టికి వచ్చారాడు. వారి! Manners తెలియవు."

"అవును. అది నాకు గొగా తెలుసు."

"అయితే నీ వతనికి నీ టిక్టా యిచ్చి నావు? అతడు ఆంగ్లంని చెప్పినాడే?"

"అతనికి తమిళంకూ డావచ్చు."

"తిమిళం వస్తే యేమయ్యూ! తెలుగు వారు తెలుగువారే. అందులో యిప్పుడ మనం వచ్చేదంతో గాయలనీను. రాయల నీను వాళ్లు మరీ పోతు వాళ్లు."

"కాని ఆశని యిప్పుడ మొస్తే అతడ అట్లాటివాడు కంటిని పిమ్మంట?"

"ఎట్లాటి వాళ్లును వా ఆంగ్లం నన్ను టికి వచ్చారాడు. క్రిత్యే కొరలేనలో వాళ్లకు చోటివ్వరాదు."

"పొరబోతు గా చెప్పినాను. అదా దేదో ఆయిపోయింది."

"నీం నెలమయిందయ్యూ! వాళ్ల గొంబ దుంట్లును రోడిలు-మాన గాండు అని ఆ ప్రశ్ని పు తిరిగి "అవును..."

ఈమాటలు వినేటప్పటికి నాకు వస్తు మండింది అతని బుట్టు పగుల గొట్టి నా పాపం లేదని పించింది అయినప్పటికీ తొందర పడకుండా యింకా వింటున్నా వారి సంభాషణ

“ఒహో రాయలసీమ వాళ్లు యిట్లాటి వాళ్లా! అమాయకులు అనుకున్నాను మొన్న వాడున్నా జే-రంగయ్య-వాడన్నా డీ మాటను”

“వాడూ రాయలసీమ వాడే”
“నాకూ అట్లే చెప్పినాడు”
“కాని వాని సంగతి నీకు తెలియదు”
“ఏమి?”

“వానిది కడప జిల్లా అంటే ఒప్పుకున్నాం గాని అమాయకుడంటే ఒప్పుకుంటామా! వాడు వాళ్ల ఊళ్లో ఒకణ్ణి ఖాసీ చేసే నాడు కేసు పెట్టుతారని మరుక్షణమే మద్రాసు లో వ్రాలినాడు. ఇప్పటికీ వానిపై అరెస్టు వారంటు ఉంది”

“అయితే మరి పట్టివ్వరామా?”
“ఇప్పుడు చెల్త్రాంటినిగా-ఆంధ్రుల జోలికి పోరాదని నువ్వు పీసలే సేసు చేసిఉంటే వాడు నన్ను పుడో ఖాసీ చేసేవాడు”

బెదిరిన లేడివలె కండ్లు నిగడబెట్టి నాడు రెండవవాడు “అట్లనా” అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా

“అంటే కాదు వాళ్లొక్కో “శకుంతలమ్మ” అని ఒకతే ఉందికదా ఆమె యెవరనుకున్నావ్?”
“అది వానివైఫ్”

“నవుకాదు ఈ రంగిగాడు వస్తూవస్తూ నెల్లూరు జిల్లాలో ఎక్కణ్ణో దాన్ని తెచ్చుకున్నాడట”

రంగయ్య అనే నాన్నేహితుడొకడు యిప్పుడు మద్రాసులో ఉన్నాడు వాని భార్య పేరు శకుంతలమ్మ అగ్నిసాక్షిగా వాళ్లిద్దరూ పెండ్లి చేసుకున్నారు వాడి ప్పడు మద్రాసులో యెడో ప్రెస్సు కంపొ జరిరుగా ఉన్నాడు వాడుంజేది మెలా పూరులో బహుశః వాళ్లరంగయ్య వేళే వాడేమా! కనుక్కందామని (దొంగ) నిద్రలేచినాను

ఆమాటా యీమాటా మాట్లాడినాక నేను ఆంగ్లంలో అడిగినాను

“మీరెక్కడసార్ ఉంజేది మద్రాసులో?”

“మెలాపూరు”
“మెలాపూరా! అయితే అక్కడ రంగయ్య అనే ఒకడు మీకేమైనా తెలుసా?”

“తెలియకేం, అతడు మాయింటి పక్కనే ఉన్నాడు”
పైవిధంగా రెండవ తమిళుడు మాట్లాడ గనే మొదటి తమిళుని మొహం పాలిపోయింది

“వాడు మా ఊళ్లో ఒకణ్ణి ఖాసీ చేసే నాడు శిక్షకుభయపడి అక్కడ దాక్కున్నాడు వానికోసం పోలీసులు అప్రకాష్టాలు పడుతున్నారు”

తను కోసిన కోతలు అక్షరాలా నిజమనుకొని తన ముఖం చేటంత చేసినాడు
“అవును అది నాకు ముందే తెలుసు”
అన్నాడు గర్వంగా

“వాని కింకా పెండ్లి కాలేదు ఏదో ఉద్యోగం చేస్తున్నాడట”
తమిళునికి నిలువునా కనకాక్షిషేకం జరిగినట్లయింది “తన మిడుతంభట్ల జోస్యము ఫలిం చెగదా” అనకొన్నాడు

“పెండ్లి కాకుంటే ఏమయ్యా, నెల్లూరు జిల్లానుంచి ఒకదాన్ని తెచ్చుకున్నాడు దాని పేరు ‘శకుంతల’ మనిషికి పెండ్లి అనేది యెందుకు? వాడిప్పజేదో ప్రెస్సు కంపొ జరిరుగా ఉన్నాడు
వాడు మారంగయ్యనే అనటానికి సందేహం లన్నీ తీరిపోయినాయి ‘ఈ తమిళుడు యింత కోతలరాయుడా! అనకున్నాను తరువాత అతడన్నాడు “నిద్రవస్తాం దినార్ నిద్రపోదాము”

నన్ను నిద్రాదేగి ఆవహించి యుండింగి ‘నరేవని తమిళుని ఆడరంతో మరి కొంత స్థలం చిక్కగా హాయిగా నిద్రపోయినాను

నిద్రపోతుండగనే ఒక T C వచ్చి నన్ను నిద్రలేపినాడు అతడు నన్ను టిక్కెట్టు చూపించమని అడిగినాడు నేను టిక్కెట్టు చూపించినాను
ఏమో చెప్పబోయినాడు-కాని నిదానించి నాముఖాన్ని ఎగాదిగా పరిశీలిస్తున్నాడు
“నువ్వా! ద్వారక! ఎన్నాళ్ల కెన్నాళ్లకు కనుపించినావయ్యా! యిప్పుడేం చేస్తున్నావ్.”

“నువ్వా! రామన్! ఎంతవానివైనావు? మీ వాళ్లంతా బాగున్నారా! నీ కెంతమంది పిల్లలు? మొదలుగా గల ముక్కోటి ప్రశ్న పరంపరలను కురిపించినాను

కూ యీ విచిత్ర సంభాషణను విని ఆ యిరువురి తమిళుల ముఖాలు ఏదీపు ముఖాలుగా మారటం నేను బాగుగా గమనించి నాను
దీనిని బట్టి రామన్ మాటలకు వీళ్ల ముఖా

లకు ఏదోలంక ఉన్నట్లు బాగా అర్థమైంది
వంకటరామన్ మా ఊళ్లోనే పుట్టి నాడు వాళ్ల తండ్రి మాత్రం మా వూరికి ప్రైవేటు డాక్టరుగా వచ్చినాడు వంకటరామన్ తమిళుడైనా మేమిరువురం ప్రాణ స్నేహితులుగా ఉంజే వాళ్ళం మేము II Form చదివేటప్పుడు వాళ్ళ తండ్రి చనిపోయినాడు తల్లితోపాటు అతడు తిరుచినాపల్లి జిల్లాకు నల్లిపోయినాడు

ప్రస్నావళి కంటటికి జవాబులైన తర్వాత నే నతనితో ఏకాంతంగా అన్నాను
“నీవు నన్ను టిక్కెట్టు ఎంగుకడిగినావు? దూర్భటమీదనా! మరెంగుకే నానా?”

“ఆ-ఏమీలేదు నీ పక్కనే ఉన్న తమిళుడు నీవతని భార్య నెక్కో వలలో పేసు కుంటావో అని భయపడినాడు ఆ విషయం నాతో వని చెప్పినాడు — తమిళులనే వాత్సల్యంతో ఏదో సాకు చెప్పి నిన్ను వేళే క్యాశిటికి పంపేస్తామనుకున్నాను ఇంతలో అసయింకోవిధంగా జరిగింది జరిగినదానికి కోప్పడకు”

వీళ్ళకింత భయమెంగుకో అనుకున్నా ఇంతలోనే మదిరాసు నెంబ్రలు స్టేషను రాగానే రైలు దిగినాను

మద్రాసులో మా డురోజులు పనియూచు కొని మా రంగయ్యను మాసిపోదామని వచ్చినాను మాటల సందర్భంలో రైల్లో జరిగిందింత రంగయ్యకు పూస్రుచ్చిపట్టు వెప్పనాను

నా మాటలన్నీ విని రంగయ్య పక్కన నవ్వి నాడు

నేనడిగినాను “ఎంగుకు నవ్వి నావ్?”
“నీతో రైల్లో కొతలు కోసిన రోగ్ మున్ననే అరెస్టుయినాడు వాడిమధ్య ఆదోనికి నల్లి వస్తూ ఒక పెండ్లియిన అరవ పిల్లను ఎత్తుకోచ్చినాడు”

“అయితే నేను రైల్లోమాచింది ఆమెనే”
“ఆమె భర్తకు మొదటినుండి నీనిపై అనుమానం అంగుకని వీనిపైన పోలీసు రిపోర్టు యిచ్చినాడు పోలీసులు పట్టుకొని అరెస్టు చేసినారు”

నేనెప్పుడూ యిట్లువుతుండనుకో లేదు మేమంతా నవ్వుకున్నాం
ఇంతలో “రంగయ్య” అనుకుంటూ రైల్లో కనబడిన రెండవ తమిళుడు తయారై నాడు నన్ను చూస్తూ “మీరా సార్” అన్నాడు ఆశ్చర్యంగా

“వాణిమాటలు నమ్మి మిమ్ముల్నూ రంగయ్యనూ వేరేవిధంగా అర్థం చేసుకున్నందుకు నన్ను డమించండి” అని వచ్చి రాని యింగ్లీషులో అన్నాడు ★